

יוסף גבה הקומה בעל העיניים התכוולות, ומריה-מוריה איה זעירת קומה ותלטלה היפים אסופים, את ארבעת ילדיהם ועלו ביום חורף אחד על האניה באודיסאה בדרכן לארץ ישראל. היה זה בתחילת 1904.⁹

לגליל העליון

אבא ואמא הגיעו לארץ כמי שמנגעו הביתה. השתלווה מיד בין רברים שותפים לאידיאלים ולשאיות הרמות.

היחוד שלהם בין המורים והסופרים אותו זמן היה, שמאו עלייתם לארץ הייתה להם נטיה חזקה לתנועת העבודה, לתנועת הפועלים.

אבא קשר קשיים עם ראשוני מפלגת "הפועל הצעיר", והיו חבר מפלגה זו מראשית קיומה. נכנס הראש ורוכבו למערבות הוויוכחים על החיהית השפה העברית והפצתה, על חינוך האדם העברי לעבודת כפים והתנגדות לעבודה זולה במושבות, לרבות כל אותן הדברים המשתמעים מכך.

אבא ואמא חכרו לצעירים העלייה השנייה, ורצו להגישים בעצם את העבודה האדמה יחד עם עבודות ההוראה. באותו זמן, מעתים בלבד יצאו למושבות המרוחקות מתוכן אותה חבורת מורים וסופרים, בני גילם של הורי, בעלי משפחות, שהתגוררו ביפו.

ההצעה עלות לגליל באה מעם קלוריסקי - פקיד יק"א בגליל - שchipש מורים למטרלה ולראש פינה.

היה צורך במחליף לשמה וילקומי, מנהל בית הספר בראש-פינה, אשר נסע לחוץ לארץ למספר חדשים. וכשחזרו, כך נאמר, תהיה אפשרות להמשיך בעבודה כמורה בראש-פינה, או לעבור למטרלה לתפקיד מנהל בית הספר.

אבא הסכים מיד לתנאים אלה - הורי רצה לחיות בארץ במושבה, ולא בעיר - ואות עזבנו את יפו ונפנו לגליל.¹⁰

יצאנו מיפו באניה מצריית שיטה בקו פורט סעיד - ביריות לארץ החופים. את הירידה לחוף בחיפה, ואת כל הדרך עד ראש-פינה, אני זכר היטב.

האניה עגנה הרחק מהחוף - נמל לא היה עדין בחיפה. ספנים ערבים עלו על הסיפון בחבלים בלבד, התחלפו להתקוטט ביןיהם ובו בזמן לזרוק את החפצים, ואצלונו חפצים היו לא מעט - ספרים, צפורים, חפצי בית. הם זרקו